

ROZSŁODZENIE (1) *sb n*

A sg rozsłodz(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Słodycz, uczucie słodyczy; przen:

W porównaniu: [sądy boże] Są droższe niżli złoto niż drogie kámyenye/ A czynią w wfcyech ludzkich nád myod rozsłodzenye. LubPs E3.

Cf **ROZSŁODZIĆ**

MN